

Anna Klos, Zygmunt Ślusarski

Horodysko, pow. Chełm. Stanowisko IV

Informator Archeologiczny : badania 6, 26-27

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i następnie cieplejszego, 2/ jego wycofywania się, 3/ powolnego nawrotu na teren poprzednio opuszczony, 4/ drugiego okresu wycofywania się/ trwającego do chwili obecnej ?/.

W każdym z tych okresów miały miejsce wahnięcia klimatyczne lub zmiany geomorfologiczne na mniejszą skalę. Brak na razie dostatecznych podstaw do powiązania osadnictwa z któryms z wymienionych okresów.

Stanowisko wymaga dalszych badań, gdyż grozi mu całkowite zniszczenie. Poza tym jest to niezmiernie ważny obiekt dla poznania najstarszego odcinka dziejów osadnictwa ludzkiego w powiecie gołdapskim.

GÓRY, pow. Puławy

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Uzarowicz.
Finansowało Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Pierwszy sezon badań.
Neolityczna osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko położone jest na szczycie jednego z wyższych wzgórz w południowo-zachodniej części wsi Góry. Wzgórze opada stromo w kierunku północnym, zachodnim i wschodnim. Przebadano teren 2,7 ara. Odkryto ślady ziemianki o wymiarze 6,20 m x 5,50 m w obrębie której znajdowało się zniszczone palenisko. Na terenie ziemianki wystąpiły fragmenty naczyń i krzemienie. Natrafiono również na dwie jamy zawierające rozbite naczynia, drobne kości zwierzęce, węgielki drzewne i grudki polepy.

Ponadto odsłonięto dobrze zachowane palenisko owalnego kształtu, którego głębokość wynosiła 50 cm. Dno paleniska stanowiła zwarta masa polepy.

Stanowisko zajmuje duży obszar i wymaga dalszych badań.

HORODYSKO, pow. Chełm

Muzeum Okręgowe w Lublinie

Stanowisko IV

Badania prowadziła mgr Anna Klos pod kierunkiem mgr Zygmunta Ślusarskiego.
Finansowało Muzeum Okręgowe. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna.

Podczas prowadzenia badań stacjonarnych w 1967 r. na grodziaku wczesnośredniowiecznym znajdującym się na wzgórzu zwanym "Moczuky" odkryto skarb paciorków.

ków fajansowych około 1000 sztuk oraz tarczkę i wisior miedziany. Skarb ten znajdował się w naczyniu kultury strzyżowskiej, przykrytym dnem naczynia należącego do tej samej kultury.

Znalezisko to skłoniło do poszukiwania stanowiska kultury strzyżowskiej. Przeprowadzone badania powierzchniowe na sąsiednim wzgórzu zwanym "Kruczym" a leżącym na południe od wzgórza "Moczule" wskazywały na istnienie poszukiwanego stanowiska. Badania w 1972 r. na wzgórzu "Kruczym" nie potwierdziły przypuszczeń co do istnienia tam stanowiska kultury strzyżowskiej. Wydobyte fragmenty ceramiki w większości pochodzące z paleniska należą do kultury ceramiki tzw. malowanej. Obok ułamków ceramiki znajdowano fragmenty krzemieni.

Palenisko w rzucie poziomym o dość regularnym owalnym kształcie zaś w przekroju poprzecznym o kształcie miechowatym zostało odkryte w działce nr 1 na głębokości 50 cm. Wymiary paleniska na głębokości odsłonięcia go wynosiły 120 cm x 80 cm grubość warstwy paleniska wynosiła 60 cm. Oprócz polepy podczas eksploatacji wydobyto dużą ilość fragmentów ceramiki, kilka fragmentów krzemieni oraz ułamki węgla drzewnego. Ziemia w palenisku ciemno-pomarańczowa, ciemno-brunatna oraz czarna, przepalona. Oprócz paleniska nie natrafiono na żadne inne ślady osadnictwa.

Ogółem założono i przebadano 4 działki co stanowi 87,5 m². Prace badawcze na tym stanowisku zostały zakończone.

KONIUSZA, pow. Proszowice

Komisja Archeologiczna Oddziału
PAN w Krakowie

Badania prowadzili dr Janusz Kruk i mgr
Zofia Liguzińska-Kruk. Finansowała Komisja
Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie.
Pierwszy sezon badań. Kurhany kultury ceramiki sznurowej.

Na kulminacji działu wód Wisły i Szreniawy w 1971 r., odkryto przypadkowo bogato wyposażony grób kultury ceramiki sznurowej / starszy horyzont/. Szczegóły jego konstrukcji i charakter wyposażenia sugerowały, że był on pierwotnie przykryty płaszczem ziemnym, obecnie całkowicie zniszczonym.

W 1972 r., przeprowadzono badania sondażowe w sąsiedztwie miejsca odkrycia wspomnianego grobu.

Wykonano 3 wykopy o łącznej powierzchni 50 m². Odsłonięto w nich silnie zniszczone fragmenty pierwotnego nasypu ziemnego oraz jedną jamę z ubogim, nieokreślonym